

Szekeres Gábor

címzetes egyetemi docens

1924-ben született Bükön.

Vegyésmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte, száma: 502.

1998-ban arany oklevelet kapott.

Szakmai munkáját diplomája megszerzése után az Egyesült Vegyiművekben kezdte, mint műszakvezető, később, mint üzemvezető, legutoljára pedig a termelő üzemek vezetőjeként. Innen 1952-től 1990-ig, nyugállományba vonulásáig az iparirányításba került, a többször nevet változtató Bánya- és Energiaügyi Minisztériumba. Ez alatt kezdetben ipargazdasági módszerek megvalósításában tevékenykedett, majd üzemgazdasági témákkal foglalkozott, kidolgozta a kapacitásmérés módszerét. Ezt követően a műszaki fejlesztés ügyintézője, majd irányítójaként elkészítette kémiai és vegyipari kutatási munkák koncepcióját. Részt vett a vegyipar közép- és hosszútávú fejlesztési tervének és stratégiájának kidolgozásában. Elsőként dolgozta ki és alkalmazta a vegyipari üzemek stratégiai tervezését. Részt vett a műszaki diplomáciában is, 15 éven keresztül vezetője volt az ENSZ EGB vegyipari bizottság delegációjának. 1953 óta aktívan részt vett a Magyar Kémikusok Egyesületének munkájában, emellett az MKE hivatalos lapjának, a Magyar Kémikusok Lapjának felelős szerkesztője, szerkesztőbizottságának elnöke volt. 80. születésnapján a Magyar Kémikusok Lapja örökös felelős szerkesztője címmel tüntették ki. Könyve, az *Üzemi vegyészek zsebkönyve*, ill. egyetemi jegyzet alapján *Vegygyár* címén adta elő ismereteit a Vegyésmérnöki Kar nappali tagozatán, a Kémiai Technológiai Tanszék címzetes docenseként. Ötletgazdája és szervezője volt a Magyar Vegyészeti Múzeumnak.

Munkássága elismeréseként megkapta az Eötvös Lóránd, a Pfeifer Ignác és a Than Károly díjakat. A Magyar Kémikusok Egyesülete, centenáriuma alkalmából, az erre az alkalomra létrehozott életmű jellegű Fabinyi-díjjal tüntette ki

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.